

SLOVENSKI

Izdaja časopisno-založniško podjetje SZDL »Naša tiska« - Direktori: Rudi Janžaba - Odgovorni urednik: Sergej Vošnjak - Tiska tiskarna »Slovenskega poročevalca« - Uredništvo: Ljubljana, Tomičeva ulica 5, telefon 23-522 do 23-526 - Uprava: Ljubljana, Čopova ulica 50-III, telefon 22-575 in 22-621 - Oglasi: Oglasi: Ljubljana, Kardeljeva ul. 5, telefon 21-896, za ljubljanske naročnike 20 463, za tuzanje 21-832 - Poštni predal 29 - Tekoči račun Narodne banke 601-Te-163 - Mesečna naročnina 200 din

Poročevalac

Veličastna proslava desete obletnice ustanovitve ZAVNOH Dokler se v bistvu ne spremeni sovjetska mednarodna politika in ne obsodijo svoje desedanje protijugoslovanske gonje, ne moremo verjeti njihovim miroljubnim deklaracijam

Govor tov. Edvarda Kardelja

Navdušeno pozdravljen je spregovoril podpredsednik izvršnega sveta FLRJ tov. Edvard Kardelj, ki je v uvodu svojega obširnega govora, ki so ga množice pogosto prekinjale z navdušenim odobravanjem in pritrditvami, poudaril, da je bila ustanovitev ZAVNOH pred desetimi leti eden najvažnejših dogodkov v političnem razvoju našega narodnoosvobodilnega boja in socialistične revolucije. Ustanovitev ZAVNOH je bila velika zmaga revolucionarnega orožja naših ljudi in hkrati hud poraz ne le okupatorja, marveč tudi domačih izdajalcev raznih tipov. Takrat se je začela porajati socialistična Jugoslavija in v njej socialistična Hrvatska. Takrat je bila tudi določena in zagotovljena revolucionarna socialistična smer razvoja celotnega notranjega družabnega življenja v naši državi. Prav v tem je tisti velikanski zgodovinski pomen ustanovitve ZAVNOH, kakor tudi drugih podobnih organov oblasti delovnega ljudstva v naši državi. Tov. Kardelj je poudaril, da se danes s ponosom in hvaležnostjo spominjamo vseh tistih borcev herojev, ki so s svojo borbo omogočili izbojevanje tako velike politične zmage.

Za tem je tov. Kardelj govoril o povojnih naporih za obnovo in izgraditev naše domovine v borbi proti ostankom preteklosti, ki so imeli zaslanbo v tujni in ko smo kljub zaostalosti, pomanjkanju lastne industrije, dosegli tudi na tem področju veliko zmago, čeprav smo se morali pri tem še boriti proti raznim tujim aspiracijam in proti agresivnim sovjetskim napadom na neodvisnost naše domovine. Borili smo se tudi in se moramo še boriti proti nevarnosti birokratizma v naših lastnih vrstah. Tov. Kardelj je nadalje še posebej poudaril, da orjemo v pogledu zgraditve demokratičnih socialističnih odnosov ledino, poleg tega pa hočemo ustvariti take ekonomske odnose na osnovi socialistične družbene lastnine ki bodo zagotovili maksimum svobode in iniciative vsakega posameznega delovnega človeka in delovnih kolektivov v razvijanju proizvodnih sil skupnosti. Razume se, da se na taki neizohjeni poti dogajajo napake, kajti ni vedno lahko najti najbližjo in najboljšo pot. Vse to naše prizadevanje je šlo sporedno z izredno napetim mednarodnim položajem, v dobri hladni vojni in stalnih izzivih na naših mejah. Takšen mednarodni položaj je zahteval od nas, da štrujemo velika materialna sredstva za vojsko, za krepitev obrambne sile naše neodvisnosti. Res nam je tu mnogo pomagala vojska in gospodarska pomoč, ki smo jo dobili od ZDA, Anglije in Francije. Kljub tej pomoči pa nismo smeli zmanjšati naših lastnih naporov v tej smeri. Vse to je bilo in je še danes težko breme za naše gospodarstvo, pa tudi uspehi teh naporov so veliki. Naša država se je stalno krepila, je po-

otlač, 5. julija. Danes je bila v Otočcu proslavljena deseta obletnica ustanovitve pokrajinskega antifasističnega sveta narodne osvoboditve Hrvatske. Poleg več tisoč ljudi iz vseh okrajev Like in Korduna so svečanosti prisostvovali tudi podpredsednik zveznega izvršnega sveta EDVARD KARDELJ, predsednik izvršnega sveta Ljudske skupščine Hrvatske dr. VLADIMIR BAKARIĆ s podpredsednikom JAKOVOM BLAZEVICEM ter člani sveta, nadajše podpredsednik izvršnega sveta Slovenije dr. MARIJAN BRECELJ, predsednik Sabora Hrvatske dr. ZLATAN SREMEC in drugi.

Proslava se je začela že zjutraj s svečanim zasedanjem mestne občine v stavbi, kjer je 13. junija leta 1943 bilo 1. zasedanje ZAVNOH. Predsednik mestne občine Otočca STEVO VRBANUS je pozdravil vse goste, nato pa je govoril predsednik Sabora Hrvatske dr. ZLATAN SREMEC in ubujal spomine na ustanovitev ZAVNOH ter podčrtal politični pomen, ki ga je imel ta zgodovinski dogodek za nadaljnjo socialistično izgradnjo domovine. Po govoru doktora Sreca je bilo svečano odprtje spominke plošče na čast 1. zasedanja ZAVNOH in 1. konference AFZ Hrvatske, ki je bila v Otočcu 11. in 12. junija 1943. leta. Nato je bilo veliko množično zborovanje, ki ga je otvoril sekretar okrajnega komiteja Zveze komunistov SLOBODAN UZELAC in na katerem je govoril podpredsednik zveznega izvršnega sveta Edvard Kardelj.

sprotno zavora gospodarskega napredka. Dosedanji uspehi dokazujejo, da je največje jamstvo za dosleden socialističen razvoj in za čim hitrejši gospodarski napredek prav zagotovitev čim širšega samoupravljanja in demokratičnega odločanja delovnih množic v njihovih lastnih družbenih in gospodarskih organih. Tisti, ki so leta 1948 napadali naše narode sredi njihovih največjih naporov za izvedbo petletnega plana, hoteli s pritiskom od zunaj in z vmešavanjem v notranje zadeve izpodkopati našo neodvisnost, preživljajo sedaj sami hude notranje krize, medtem ko smo mi enotni in čvrsti kot še nikdar, zavedajoč se, da smo dosegli rezultate, ki nam zagotavljajo lepšo bodočnost. Enotni naslonjeni na močno ljudsko vojsko, ki lahko uspešno brani naše meje, intenzivno sodelujoč v vseh smereh z narodi, ki žele z nami sodelovati na podlagi enakopravnosti, lahko z zaupanjem gledamo v bodočnost in neomajno nadalje gradimo socializem.

Poudarjajoč, da se zaradi dosedanjih uspehov ne smemo predažati samozadovoljstvu, marveč da moramo kritično gledati na samega sebe in težiti za tem, da še nadalje na teh področjih napredujemo, je tov. Kardelj nadaljeval:

Ena naših najvažnejših nalog - odločen napor za napredek kmetijstva

Postaviti si moramo jasne naloge za bodočnost. Ena najvažnejših nalog bo vsekakor odločen napor za napredek kmetijstva. Temu cilju morajo služiti tako materialna sredstva, ki jih bomo dali za investicije v kmetijstvo, kakor tudi vsa naša gospodarska politika. Temu cilju služijo tudi zadnje uredbe o imovinskih odnosih v delovnih združenjih in o zemljiškem fondu. Da bi se razvoj v kmetijstvu lahko razvil brez administrativnega vmešavanja, je bilo treba predvsem zagotoviti, da delovnega kmeta ne bo nihče silil z administrativnim pritiskom, v kakršno koli zadržano organizacijo ali v odnose, za katere se ne bi sam svobodno odločil. Šele potem, če bo kmet svoboden v svojih odločitvah, bo kmetijsko združenstvo resnično v polni meri ustrezalo napredku kmetijstva in vsak kmet bo občutil zadržanost kot svojo prijateljstvo in neogibno vez z ostalim socialističnim gospodarstvom. Kakšna bo ta zadržana organizacija, o tem bo odločal kmet sam po svoji koristi. Razume pa se, da ima socialistična skupnost po drugi strani dovolj možnosti, da vodi in - in mora voditi - tako ekonomsko politiko, ki bo vse bolj združevala koristi delovnih kmetov s koristmi socialistične preobrazbe kmetijstva.

Narodne noče v sprevodu po Ljubljani

Nekateri so tolmačili uredbo o imovinskih odnosih v kmetijskih delovnih združenjih tako, kot da je s tem proglašena svoboda za kapitalistične elemente na vasi, to je, da naša družbena skupnost dovoljuje izkoriščanje tuje delovne sile po bogatih kmetih. Seveda so se ti ljudje zmotili in zmotili se bodo vedno, kadar koli bodo delali načrte na liniji vračanja nazaj, kajti mi se nikakor ne mislimo vračati nazaj v kapitalizem. Zadnje uredbe pomenijo nekaj čisto drugega, ne pa vračanja nazaj. Te uredbe govore o stališču družbene skupnosti, da je treba zagotoviti delovnemu kmetu svobodo, da bo na svojem koščku zemlje sam odločal tako, kot mu to narekuje njegove lastne gospodarske koristi. Nihče ga v tem ne sme ovirati ali omejevati v razpolaganju z njegovo zemljo in njegovim imetjem. Toda nihče pri nas nima pravice živeti od tujega znojja, niti se spreminjati v kapitalista. To velja tudi za bogate kmete. Kapitalističnemu izkoriščanju tuje delovne sile, v kolikor pri nas še obstaja, moramo napraviti konec in to prav zaradi tega, da bi se moglo vse naše gospodarstvo zares svobodno razvijati, to je brez nevarnosti, da bi se mogli razvijati novi kapitalistični elementi.

Eden izmed ukrepov v tej smeri, je tudi uredba o omejitvi

Maršal Tito obiskal „Triglav“ v Trzinu

TRZIN, 5. jul. Danes ob 11.30 je predsednik republike maršal Tito prisel na proslavo 50-letnice tovarne obute »Triglav« v Trzinu. V njegovem spremstvu je bil član zveznega izvršnega sveta Boris Kraigher ter generalmajor Milan Zečelj. Pred tovarno je predsednik Tito pozdravil član izvršnega sveta ljudske skupščine LRS Tomo Brejc in zastopniki tovarne. Nato si je maršal Tito ogledal tovarno in se zadržal dalj časa v razgovoru s predsednikom delavskega sveta.

Zbrani delavci so maršala Tita burno pozdravljali, on pa je delovnemu kolektivu čestital k proslavi in mu zaželel nadaljnje uspehe pri delu.

Plošča v spomin

na bivanje maršala Tita
BEOGRAD, 5. jul. Zveza borcev občine Zahodni Vračar je odkrila danes spominsko ploščo na hiši v Zvečanski ulici številka 44, v kateri je maršal Tito maja in junija leta 1941 ilegalno prebival.

Naša delegacija odpotovala v Atene

Duh solidarnosti treh držav in njihove skupne odgovornosti za ohranitev miru v tem delu sveta so jamstvo za uspeh atenske konference

Beograd, 5. julija (Tanjug). Davi je odpotovala iz Beograda v Atene jugoslovanska delegacija, ki bo sodelovala na zasedanju zunanjih ministrov Jugoslavije, Grčije in Turčije. Jugoslovansko delegacijo vodi državni podsekretar za zunanje zadeve dr. Aleš Bebler, ki bo nadomestoval državnega sekretarja Koča Popovića, kateri je na zdravljenju. Razen dr. Beblerja so v delegaciji še državni svetnik za zunanje zadeve Josip Džerdja, prvi sekretar v državnem sekretariatu zunanjih zadev Ljubo Hrnjak in šef kabineta dr. Beblerja Dragotin Rožman.

Na beograjsko železniško postajo so delegacijo spremlili član zveznega izvršnega sveta Krsto Popovića, državni podsekretar za zunanje zadeve Bogdan Crnobrnja, opolno-močni minister in načelnik protokola dr. Sloven Smolarka, načelnika oddelka Salko Fejić in Vjekoslav Cvrlija ter svetnik Mustafa Vilović.

Neposredno pred odhodom je dr. A. Bebler izjavil sodelavcu Tanjuga, da mu je zelo žal, ker konferenci v Atenah ne more prisostvovati državni sekretar Koča Popović, kateremu je zelo pri srcu uspeh balkanskega sporazuma. — Dr. Bebler je še dodal, da je vsa sreča, ker se državni sekretar Koča Popović že bo-

lje počuti, tako da bo mogel stalno spremljati delo zasedanja. »Mi bomo z njim v kontaktu in bo tako mogel posredno sodelovati v delu konference«, je dejal dr. Bebler.

»Globoko sem prepričan, je izjavil dr. Bebler, da bo zasedanje uspešno in da bo ponovno pokazalo zgodovinsko upravičenost ankerskega sporazuma. Jamstvo za uspeh zasedanja je duh, ki vlada v treh prestolnicah in treh državah, a to je duh solidarnosti in duh skupne odgovornosti za ohranitev miru v tem delu sveta.

Zasedanje treh ministrov za zunanje zadeve se bo začelo v Atenah 7. t. m.

Beograd, 5. julija (Tanjug). Izvanredni in opolno-močni veleposlanik Grčije v Jugoslaviji g. Spiros Kapetanides je odpotoval davi iz Beograda v Atene.

Za skupno upravo na Svobodnem tržaškem ozemlju

Proglas Osvobodilne fronte tržaškega ozemlja

Trst, 5. jul. (Tanjug) Osvobodilna fronta za tržaško ozemlje je izdala proglas, v katerem poudarja, da lahko zagotovi obstoj, nezavisnost in najširšo demokracijo na Svobodnem tržaškem ozemlju le skupna jugoslovansko-italijanska uprava. Demokratska uprava, ki bi jo izbralo samo tržaško prebivalstvo, bi zamenjala sedanje vsiljene rimske funkcije in v vojsko upravo. »Bistvo skupne uprave«, je rečeno v proglasu, je združitev obeh con, katerih prebivalci bi na demokratični način preko svojega izvoljenega parlamenta in temu parlamentu odgovorne vlade sami sebi vladali. Ko razlaga funkcije guvernerja in njegovega namestnika, ki bi bila manjše eden Jugoslovane, eden Italijane, Osvobodilna fronta navaja v proglasu, da bi bila njena dolžnost jamčiti resnično demokracijo in preprečiti morebitne danuncijevske pustuloševine ter spreminjanje STO v privesek Italije, zagotoviti popolno nacionalno neodvisnost tržaškemu Slovenju in Hrvatov ter odstraniti nacionalno diskriminacijo.

Uresničenje takega predloga o skupni upravi, je rečeno v proglasu, bi jamčilo mir v tem delu Evrope, vsestransko gospodarski razvoj trgovine, industrije in gospodarstva.

V proglasu se prav tako na kratko opisujejo dogodki, ki so pripeljali do današnjega položaja v conj »A«. Iz tega dela proglasa je cenzura predsedništva cone »A« izbrala od-

stavek, ki pravi: »Na vzpodbudno od zunaj je italijanskemu imperializmu uspelo, da s svojo politiko tradicionalnega izsiljevanja izsilji tripartitno deklaracijo in potem ob pomoči ameriške vojske uprave res-

nično vključil cono »A« v svoj gospodarski in upravno-politični sistem. Ta del so morali iz proglasa izpustiti, ker je predsedstvo cone »A« zagotovo, da ne bo dovolilo razpečavanja letaka s proglasom.

Churchill se bo umaknil iz političnega življenja?

London, 5. julija (Tanjug). V londonskih političnih krogih vedno bolj trdijo, da se bo W. Churchill kmalu popolnoma umaknil iz političnega življenja. Konservativna stranka - tako pravijo, bo morala še sedaj reševati vprašanje njegovega naslednika. To vprašanje je prav posebno zanimiva politične opazovalce, ki menijo, da do sprememb v vodstvu stranke in vlade ne bo prišlo brez težav.

Smatrajo, da bo Churchill objavil svojo odločitev o umiku oktobra meseca na letni konferenci konservativne stranke. Vendar pa se v stranki že vodijo razprave o izvolitvi novih oseb na vodilne položaje. V zadnjih dneh je prišlo do novih ubijanj, ali bo oseba št. 1 Eden, ali sedanji finančni minister Butler, katerega vpliv v stranki je znatno porasel. Kot prvi korak konservativcev pričakujejo imenovanje Butlerja in

Edena na položaj podpredsednikov vlade. To bi bil začasen kompromis med obema tečajma. Vendar pa, če bo Churchill objavil svojo odločitev oktobra, ostane odprto vprašanje, kdo bo novi šef konservativne stranke, ali Eden ali Butler.

Za konservativce je ta problem še posebno pereč in ne glede na to, kako ga bodo reševali in kako bo rešen, ne bo ostal brez posledic glede na monolitnost same stranke.

Naša vojska delegacija se je vrnila iz Francije
Beograd, 5. julija (Tanjug). Jugoslovanska vojska delegacija, ki je bila na čelu z načelnikom generalnega štaba generalnim polkovnikom Pekom Dapčevićem, 2 tedna v Franciji, se je danes vrnila z letalom v Beograd.

V NEKAJ VRSTAH

BUKARESTA, 5. julija (r). Zaradi izredno slabih življenjskih razmer je bila romunska vlada prisiljena sprejeti ukrepe za zboljšanje preskrbe prebivalstva, posebno v mestih in industrijskih središčih. Tako bodo iz zalog, ki jih imajo v skladiščih, dali na razpolago za široko potrošnjo več moke in sladkorja.

SEUL, 5. julija (r). Posebni odposlanec predsednika Eisenhowera Robertson se bo jutri še enkrat sestel s predsednikom Južne Koreje Sing Man Rijem, ki pa je danes dal prvo izjavo o njenih razgovorih. Dejal je, da poskuša pojasniti Robertsonu medsebojna nerazumevanja, vendar ne upa, da se bodo razgovori končali uspešno.

BERLIN, 5. julija (r). Vzhodnoberlinske oblasti so dovolile prestop med vzhodnim in zahodnim Berlinom na devetih mestih, od katerih so danes zjutraj odprli že 5. Razen tega so določili še dve mesti za prestopanje na meji Vzhodne Nemčije, vendar so še povsod potrebne posebne propustnice.

BOGOTA, 5. julija (AFP). V glavnem mestu Kolumbije Bogoti so bile danes velike manifestacije. Mimo tribune, na kateri so bili predsednik republike general Pinilla in člani njegove vlade, je defiliralo več 200.000 delavcev, kmetov in nameščenec. Manifestanti so nosili transparente z gesli »Delo in pravice mezd«, »Zivela armada in »Zivela svobodna Kolumbija«. Predsednik Pinilla je imel govor, v katerem je podal program svoje vlade. Posebno je poudaril odločnost vlade, da brani kolumbijsko ljudstvo pred vsako eksploatacijo.

BERLIN, 5. julija (AFP). Vrhovni velni tožilec Vzhodne Nemčije dr. Nelshneider je izjavil, da je v skladu z direktivami vlade, izdani 1. julija t. l. bilo v sovjetski coni Nemčije izpuščenih iz zaporov 7.753 oseb. Po njegovih besedah so puzanje tudi osvoboditevi zaporov, ki so kazno-

vani od enega do treh let za »ekonomicke prekrške«.

PRAGA, 5. julija (r). Eden izmed podpredsednikov češkoslovske vlade Nejedly je danes priznal, ko je govoril po praškem radiu, da je nedavno prišlo do demonstracij proti vladi. Za te demonstracije pa je dolžni organizatorje, ki naj bi bili nasušani od zunaj. Dejal je, da so na Češkoslovaškem še ljudje, ki iščejo pomoč pri zahodnih silah za svoje namere.

LONDON, 5. julija (AFP). V londonskih političnih krogih menijo, da sprememba madžarske vlade in izjava Imre Nagyja, kaže, da se nadaljuje nova smer, do katere je prišlo v Sovjetski zvezi po Stalnovi smrti.

MOSKVA, 5. julija (AFP). Uradni partijski stan Tadžikistanske republike »Tadžikistanski komuniste je napadel nekoliko republikanskih ministrov, ker niso v svojih resorih zaposlili ustrežajoče število ljudi tadžikistanske narodnosti. List je posebej omenil vršilca dolžnosti ministra financ Anovodova in ministra trgovine Sapirova, katerih ministrstva so zaposlila novcem malo številni ljudi republikanske narodnosti. V zadnjem členu so partijske organizacije in list v Ukrajini, Letniji, Litvaniji in drugih republikah kritizirali republikanska vodstva, ker so kršili politiko nacionalnosti.

PARIZ, 5. julija (AFP). Na sinočnji seji kongresa francoske socialistične stranke so nadaljevali z razpravo o mednarodnih problemih. Večina delegatov je govorila o evropski obrambni skupnosti, med njimi tudi generalni sekretar stranke Guy Mollet. Guy Mollet, ki je opozoril na različna mišljenja glede tega vprašanja, je zahteval, naj kongres potrdi prejšnje stališče stranke in dejal, da mora stranka počakati rezultate bermudske konference, predno bi se dokončno izjavila o evropski obrambni skupnosti.

Vsak delovni človek mora v vsakem času vedeti ne le, kakšen je njegov osebni gospodarski položaj, marveč tudi, kakšen je gospodarski položaj vsedržavne skupnosti

(Nadaljevanje s 1. strani)

lovnih zadrugah, bodisi v socialističnih gospodarskih, katere bodo sami upravljali, namesto da bi bili izkoriščani najemni sužnji vaskih bogatašev. V skrajni liniji omogoča ta ukrep tudi do večeršnjim bogatim kmetom samim, da se na zmanjšanem posestvu najdejo v enakopravnem položaju z vsemi ostalimi delovnimi kmeti in da najdejo svoje delovno mesto v družbeni skupnosti.

Sedaj je predvsem odvisno od kmetijskega združništva in od vsega našega socialističnega gospodarstva, da se ustvarijo med njima in delovnimi kmeti čim tesnejše gospodarske vezi. Takšno sodelovanje in pomoč socialističnega gospodarstva bo omogočilo kmetu, da se poslužuje sodobnih tehničnih sredstev in metod v kmetijstvu, kar bo izboljšalo njegov položaj in koristilo skupnosti.

Tudi v politiki naše industrializacije, moramo priti do svobodnejših oblik razvoja, ki bodo omogočile večjo iniciativo od spodaj, to je iniciativo samih gospodarskih organizacij, delovnih kolektivov in komunalnih skupnosti, to je delovnega ljudstva v občinah, okrajih in mestih. Zagotoviti moramo, da se nadaljnja industrializacija ne bo razvijala izključno po računih, sestavljenih v administrativnih kabinetih, marveč da bo imela pri tem večjo besedo neposredna ekonomska potreba na terenu. Seveda bomo tudi še nadalje izpopolnjevali našo industrijo z novimi velikimi tovarnami. Potrebna pa nam je tudi drobna industrija, zlasti razne

vrste predelovalne industrije, ki bo pospešila napredek kmetijstva in predvsem zagotovila predelavo kmetijskih proizvodov. Potrebna nam je industrija, ki bo izkoriščala lokalne surovine, industrija, ki bo dopolnjevala težko industrijo, ki bo prevzemala tudi nekatere posle obrtništvu in ki bo lahko sezonsko zaposlevala delovno silo v dobi, ko ne bo potrebna kmetijstvu. To bo važna naloga bodočih let in pri tem bodo kmetijske zadruge ter občinski in okrajni ljudski odbori odigrali odločilno vlogo.

Urediti bomo morali še bolj tudi razmere v naši trgovini. Sedaj je slišati številne in zelo ostre kritike o naši trgovini. Delno ta kritika ni opravičena. Včasih namreč očita trgovini grehe, za katere pa je v resnici kriva suša, ne pa trgovina. Če primerjamo stanje v naši trgovini s stanjem pred dvema leti, moramo vsekakor reči, da je bil tudi na področju trgovine dosežen velik napredek. Po drugi strani pa je res, da je tudi mnogo negativnih težav, ki se danes zlasti odražajo v špekulativnem navijanju cen, da bi prišli do cenejših dobičkov. Sedaj se pripravljajo v zveznem izvršnem svetu ukrepi in predpisi, ki bodo zatrli take težnje in napravili v trgovini več reda. Predvsem moramo razbiti monopol okrajnih in mestnih trgovskih podjetij. Se danes imamo mnogo okrajne in mestne kate, njih je po več trgovskih podjetij, ponekod pa celo samo eno, ki pa združuje vse trgovske obrate v kraju ali mestu razena združnih. Taka monopolistična podjetja seveda ne morejo biti

dobra podjetja. V naši trgovini se mora uveljaviti pravilo, da bodi vsak obrat svoje podjetje z delavskim svetom na čelu in šele na tej osnovi je treba razmotriti vprašanje njihovega sodelovanja ali združevanja zaradi reševanja teh ali onih skupnih potreb in koristi. V nobenem primeru pa ne smemo do pustiti, da bi kdor koli monopolistično določal cene na trgu. Poleg tega imamo mnogo premalo trgovskih obratov. V stari Jugoslaviji jih je bilo okrog trikrat več, kot jih imamo danes. Tudi to preprečuje razvoj svobodnega tekmovanja med trgovskimi obrati in olajšuje navijanje cen.

Mislil pa je nadaljeval tov. Kardelj, da bo napravilo največ reda v trgovini prizadevanje naših delovnih ljudi, da se do seje čim večja proizvodnja v industriji in kmetijstvu. Vse kaže, da bomo v tem pogledu imeli letos uspeh.

Večjo pozornost bomo morali v razdobju, ki je sedaj pred nami, posvetiti tudi izboljšanju ekonomskega položaja naših delovnih ljudi, seveda v mejah naših možnosti. Sedaj se pripravljajo v zveznem izvršnem svetu nekateri važni ukrepi, da bi se takol nekoliko izboljšal položaj tistih naših delovnih ljudi, ki so trenutno v najtežjem položaju, to je uslužbencev, namočencev in delavcev v državnih uradih, v železnici in v nošnih proizvodnih službah ter v bančništvu. Na tesa, ko bo navedena vrsta organizacijskih ukrepov za nadaljnji razvoj poslovskega sistema, bo verjetno treba v celoti razmotriti to vprašanje.

in zastraševanja ni prinesla koristi in da jo mora spremeniti. Razen tega pa so tudi razni drugi mednarodno-politični logi in interesi po vsej priliki napotili sovjetsko vlado, da ne koliko spremeni svoje metode v odnosih do naše države.

V redu. Če je sovjetska vlada pripravljena ne glede pa razloge, ki jo vodijo pri tem, da stori nekaj za normaliziranje naših meddržavnih odnosov, smo tudi mi za to, mi smo si vedno prizadevali v tej smeri. Pred dvema leti smo predlagali normalizacijo diplomatskih odnosov z državami sovjetskega bloka tudi v organizaciji OZN. Sploh smo vselej pripravljali storiti vse, kar moremo, da koristimo krejpitvi miru, ako je to v skladu z interesi neodvisnosti naše socialistične države. Zato smo tudi sedaj, potem, ko je sovjetska vlada imenovala svojega veleposlanika v Beogradu, zahtevali agremu za našega veleposlanika v Moskvi. Toda — kot je nedavno dejal tov. Tito — vse to še nikakor ne pomeni, da je s tem rešen problem naših odnosov z državami sovjetskega bloka in da nam ni treba več voditi računa o tem vprašanju. Se vedno nam ubijajo na mejah naše državljanke in grančarje. Se vedno pošiljajo v našo deželo diverzantske tolpe, še vedno vodijo v tisku in po radiju razbrzdano protijugoslovansko gonjo. A ne samo to, če se je spreminila taktika in metoda sovjetske politike, zaenkrat ni nobenih znamenj, da bi se spreminila tudi njena vsebina. Mi pa vse tako dolgo ne moremo verjeti v trajnost miroljubnih deklaracij, dokler ne bo jasno obsojena sovjetska protijugoslovanska politika v preteklosti, dokler se v jedru ne spremeni sovjetska mednarodna politika sploh. Mi glede nadaljnje razvoja dogodkov v državah sovjetskega bloka niti ne prorokujemo. Življenje samo bo pokazalo za kakšne notranje družbene spremembe je dozorela sovjetska družba, v vsakem primeru pa se moramo držati naslednjih načel:

1. Da v nobenem pogledu ne oslabbimo budnosti, v zaščiti naših neodvisnosti, niti naporov za krejpitev obrambne sile naše države niti našega sodelovanja z drugim državami, za zaščito miru v tem delu sveta.

2. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

3. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

4. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

5. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

6. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

7. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

8. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

9. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

10. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

11. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

12. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

13. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

14. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

15. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

16. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

17. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

18. Storit, moramo vse, kar je mogoče, da v sedanjih razmerah kolikor je le mogoče normaliziramo naše odnose s Sovjetsko zvezo in z drugimi državami sovjetskega bloka.

mi za skupno jugoslovansko-italijansko upravo v Trstu, ki bi imel maksimalno avtonomijo, to je takšno, da bi bila možna vmesavanja obeh držav v notranje življenje mesta znizana na minimum. Z eno besedo, mi ne vidimo drugega izhoda iz položaja, razen predlogov, o katerih je nedavno govoril tovariš Tito.

Z aktivno in kolektivno borbo vseh narodov je možno preprečiti sleherno agresijo

Tovariši in tovarišice! V svetu se kažejo sedaj znamenja izvestnega popuščanja mednarodne napetosti. V Koreji so izgledi za konec vojne veliki in zelo realni kljub provokatorskemu ravnanju Sing Man Rija, ki mu mir ne gre v račun in ki bi hotel s tujimi sredstvi, ne pa po volji naroda postati gospodar vse Koreje. Ali bo ta težnja popuščanja trajnejšega značaja, in ali bo omogočila kolikor toliko trajnejšo stabilizacijo miru v svetu, bo pokazala bodočnost. V vsakem primeru pa so nasprotja v svetu danes tako velika, da ne bo lahko doseči sporazuma v najvažnejših vprašanjih, ki danes zaostrejujejo mednarodne odnose. Po drugi strani pa je bila volja narodov zoperstaviti se vsaki agresiji in braniti mir, redko kdaj v zgodovini tako močna in tako prevladujoča, kot je sedaj. Zato bi bilo zelo napako postaviti se na stališče, da je vojna konec koncev vendarle neizbežna. Nasprotno, prav razvoj povojnih mednarodnih odnosov kaže, da je možno preprečiti agresijo z aktivno in kolektivno borbo vseh narodov proti njej.

Zato smo mi čvrsto na stališču, da je treba razvijati in krejpit predvsem sistem kolektivne varnosti po Organizaciji Združenih narodov, v tem okviru pa tudi obrambno regionalno sodelovanje narodov zaradi okrejitve varnosti v tem ali onem delu sveta. V tem smislu smo delali za osvajanje balkanskega pakta in postali njegov član zavedajoč se, da lahko mnogo prispeva k utrditvi miru na Balkanu in v vzhodnem Sredozemlju sploh. Ze doseženi rezultati so pokazali, da so bili naši upi upravičeni. Balkanski pakt je postal solidna in realna sila v obrambi pred agresijo in v njenem preprečevanju. Ni dvoma, da bo lahko v bodočnosti to svojo vlogo odigral še uspešneje. Zato je naše mnenje, da je treba sodelovanje treh držav, članic tega pakta, vsestransko nadalje razvijati, kar bo predvsem krijpilo njihovo lastno silo in njihovo mednarodno vlogo v borbi proti agresiji, bo pa tudi močna in realna opora vsem drugim narodom, ki se bore za okrepitev miru.

Kar se na drugi strani tiče Atlantskega pakta, smatramo, da je s to razliko, da je Don Kihot poskušal prenašati to, kar je v davnihi bilo po njegovem mnenju dobro, sedanja protijugoslovanska gonja nekaterih krogov v Italiji pa poskuša prenašati prav tisto, kar je bilo v preteklosti slabo.

Pri tem pa govore nekateri ljudje v Italiji, da dela čas za njih. Toda zelo se motijo. Čas delo samo za narode, ki se bore za svobodo in neodvisnost ter za likvidacijo imperializma, pa za nič drugega. Italijanske aspiracije na našo zemljo pa vsekakor ne spadajo v to kategorijo mednarodne politične misli.

Zelo je škoda, da se demokracijski duhovi v Italiji, ki nedvomno vidijo brezizhodnost italijanske politike — grajene na imperialističnih aspiracijah do Balkana — ne morejo odtrgati iz ozračja, ki ga proizvaja ta politika. Od trenutka dalje, ko narodi Jugoslavije ne morejo in nečejo več biti izkoriščani sužnji tujih profitorjev, lahko italijanska politika samo izbira ali jih hoče imeti za prijatelje ali ne. Na nobeni drugi osnovi, razen na osnovi takšnega enakovrednega prijateljskega sodelovanja, ne morejo stoneti italijansko-jugoslovanski odnosi. Jugoslovansko-italijansko prijateljstvo pa bi bilo pomemben prispevek miru ter demokratičnemu sodelovanju in zblizanju narodov Evropskega sploha. Mi v Jugoslaviji pa vendarle verujemo, da se bodo nekoga dne v Italiji našli ljudje, ki bodo imeli duhovno smelost, da priznajo ne samo možnost ostviritve takega cilja, marveč tudi njegovo zgodovinsko neobhodnost in ki bodo za to tudi kaj storili. Mi bi želeli, da se ustvarijo ti odnosi prijateljstva. Taki odnosi pa predpostavljajo priznanje enakopravnosti in vzajemnega spoštovanja. Niti enega, niti drugega po doslej ne vidimo v italijanski politiki.

V tem sklopu gledamo tudi na vprašanje Trsta. Ne bom ponavljal predlogov, ki jih je nedavno objavil tovariš Tito. Tu smo sli mi — v interesu miru in boljših jugoslovansko-italijanskih odnosov — do skrajnih meja možnega popuščanja. Dehno bi bilo, da bi v Italiji došli, da čes na tem deistvu ničesar ne izpreminia in da bi realistično analizirali položaj.

Smo za skupno jugoslovansko-italijansko upravo v Trstu

Nekateri zahtevajo sedaj izhod v dobesednem izjavljanju mirovne pogodbe. Mi ne verujemo, da bi bil to stvarni izhod iz položaja. Za tako rešitev tega vprašanja je sedaj že dokaj pozno. Razmere so se zelo spremenile. Predvsem pa se s tem ne rešuje tisti problem, ki je tu glavni, namreč vprašanje jugoslovansko-italijanskih odnosov. Če se vprašanje Trsta ne reši s sporazumom med Italijo in Jugoslavijo, potem bo spor okrog Trsta živel dalje in bo na eni strani onemogočal normalno življenje tega mesta, pa če bi tudi formalno bilo neodvisno, po drugi strani pa bo vnašal stalno nesigurnost v jugoslovansko-italijanske odnose in jih celo zaostril. Zato smo

re le s to razliko, da je Don Kihot poskušal prenašati to, kar je v davnihi bilo po njegovem mnenju dobro, sedanja protijugoslovanska gonja nekaterih krogov v Italiji pa poskuša prenašati prav tisto, kar je bilo v preteklosti slabo.

Pri tem pa govore nekateri ljudje v Italiji, da dela čas za njih. Toda zelo se motijo. Čas delo samo za narode, ki se bore za svobodo in neodvisnost ter za likvidacijo imperializma, pa za nič drugega. Italijanske aspiracije na našo zemljo pa vsekakor ne spadajo v to kategorijo mednarodne politične misli.

Zelo je škoda, da se demokracijski duhovi v Italiji, ki nedvomno vidijo brezizhodnost italijanske politike — grajene na imperialističnih aspiracijah do Balkana — ne morejo odtrgati iz ozračja, ki ga proizvaja ta politika. Od trenutka dalje, ko narodi Jugoslavije ne morejo in nečejo več biti izkoriščani sužnji tujih profitorjev, lahko italijanska politika samo izbira ali jih hoče imeti za prijatelje ali ne. Na nobeni drugi osnovi, razen na osnovi takšnega enakovrednega prijateljskega sodelovanja, ne morejo stoneti italijansko-jugoslovanski odnosi. Jugoslovansko-italijansko prijateljstvo pa bi bilo pomemben prispevek miru ter demokratičnemu sodelovanju in zblizanju narodov Evropskega sploha. Mi v Jugoslaviji pa vendarle verujemo, da se bodo nekoga dne v Italiji našli ljudje, ki bodo imeli duhovno smelost, da priznajo ne samo možnost ostviritve takega cilja, marveč tudi njegovo zgodovinsko neobhodnost in ki bodo za to tudi kaj storili. Mi bi želeli, da se ustvarijo ti odnosi prijateljstva. Taki odnosi pa predpostavljajo priznanje enakopravnosti in vzajemnega spoštovanja. Niti enega, niti drugega po doslej ne vidimo v italijanski politiki.

V tem sklopu gledamo tudi na vprašanje Trsta. Ne bom ponavljal predlogov, ki jih je nedavno objavil tovariš Tito. Tu smo sli mi — v interesu miru in boljših jugoslovansko-italijanskih odnosov — do skrajnih meja možnega popuščanja. Dehno bi bilo, da bi v Italiji došli, da čes na tem deistvu ničesar ne izpreminia in da bi realistično analizirali položaj.

Smo za skupno jugoslovansko-italijansko upravo v Trstu

nje življenje mesta znizana na minimum. Z eno besedo, mi ne vidimo drugega izhoda iz položaja, razen predlogov, o katerih je nedavno govoril tovariš Tito.

Z aktivno in kolektivno borbo vseh narodov je možno preprečiti sleherno agresijo

Tovariši in tovarišice! V svetu se kažejo sedaj znamenja izvestnega popuščanja mednarodne napetosti. V Koreji so izgledi za konec vojne veliki in zelo realni kljub provokatorskemu ravnanju Sing Man Rija, ki mu mir ne gre v račun in ki bi hotel s tujimi sredstvi, ne pa po volji naroda postati gospodar vse Koreje. Ali bo ta težnja popuščanja trajnejšega značaja, in ali bo omogočila kolikor toliko trajnejšo stabilizacijo miru v svetu, bo pokazala bodočnost. V vsakem primeru pa so nasprotja v svetu danes tako velika, da ne bo lahko doseči sporazuma v najvažnejših vprašanjih, ki danes zaostrejujejo mednarodne odnose. Po drugi strani pa je bila volja narodov zoperstaviti se vsaki agresiji in braniti mir, redko kdaj v zgodovini tako močna in tako prevladujoča, kot je sedaj. Zato bi bilo zelo napako postaviti se na stališče, da je vojna konec koncev vendarle neizbežna. Nasprotno, prav razvoj povojnih mednarodnih odnosov kaže, da je možno preprečiti agresijo z aktivno in kolektivno borbo vseh narodov proti njej.

Zato smo mi čvrsto na stališču, da je treba razvijati in krejpit predvsem sistem kolektivne varnosti po Organizaciji Združenih narodov, v tem okviru pa tudi obrambno regionalno sodelovanje narodov zaradi okrejitve varnosti v tem ali onem delu sveta. V tem smislu smo delali za osvajanje balkanskega pakta in postali njegov član zavedajoč se, da lahko mnogo prispeva k utrditvi miru na Balkanu in v vzhodnem Sredozemlju sploh. Ze doseženi rezultati so pokazali, da so bili naši upi upravičeni. Balkanski pakt je postal solidna in realna sila v obrambi pred agresijo in v njenem preprečevanju. Ni dvoma, da bo lahko v bodočnosti to svojo vlogo odigral še uspešneje. Zato je naše mnenje, da je treba sodelovanje treh držav, članic tega pakta, vsestransko nadalje razvijati, kar bo predvsem krijpilo njihovo lastno silo in njihovo mednarodno vlogo v borbi proti agresiji, bo pa tudi močna in realna opora vsem drugim narodom, ki se bore za okrepitev miru.

Kar se na drugi strani tiče Atlantskega pakta, smatramo, da je s to razliko, da je Don Kihot poskušal prenašati to, kar je v davnihi bilo po njegovem mnenju dobro, sedanja protijugoslovanska gonja nekaterih krogov v Italiji pa poskuša prenašati prav tisto, kar je bilo v preteklosti slabo.

Pri tem pa govore nekateri ljudje v Italiji, da dela čas za njih. Toda zelo se motijo. Čas delo samo za narode, ki se bore za svobodo in neodvisnost ter za likvidacijo imperializma, pa za nič drugega. Italijanske aspiracije na našo zemljo pa vsekakor ne spadajo v to kategorijo mednarodne politične misli.

Zelo je škoda, da se demokracijski duhovi v Italiji, ki nedvomno vidijo brezizhodnost italijanske politike — grajene na imperialističnih aspiracijah do Balkana — ne morejo odtrgati iz ozračja, ki ga proizvaja ta politika. Od trenutka dalje, ko narodi Jugoslavije ne morejo in nečejo več biti izkoriščani sužnji tujih profitorjev, lahko italijanska politika samo izbira ali jih hoče imeti za prijatelje ali ne. Na nobeni drugi osnovi, razen na osnovi takšnega enakovrednega prijateljskega sodelovanja, ne morejo stoneti italijansko-jugoslovanski odnosi. Jugoslovansko-italijansko prijateljstvo pa bi bilo pomemben prispevek miru ter demokratičnemu sodelovanju in zblizanju narodov Evropskega sploha. Mi v Jugoslaviji pa vendarle verujemo, da se bodo nekoga dne v Italiji našli ljudje, ki bodo imeli duhovno smelost, da priznajo ne samo možnost ostviritve takega cilja, marveč tudi njegovo zgodovinsko neobhodnost in ki bodo za to tudi kaj storili. Mi bi želeli, da se ustvarijo ti odnosi prijateljstva. Taki odnosi pa predpostavljajo priznanje enakopravnosti in vzajemnega spoštovanja. Niti enega, niti drugega po doslej ne vidimo v italijanski politiki.

V tem sklopu gledamo tudi na vprašanje Trsta. Ne bom ponavljal predlogov, ki jih je nedavno objavil tovariš Tito. Tu smo sli mi — v interesu miru in boljših jugoslovansko-italijanskih odnosov — do skrajnih meja možnega popuščanja. Dehno bi bilo, da bi v Italiji došli, da čes na tem deistvu ničesar ne izpreminia in da bi realistično analizirali položaj.

Smo za skupno jugoslovansko-italijansko upravo v Trstu

Nekateri zahtevajo sedaj izhod v dobesednem izjavljanju mirovne pogodbe. Mi ne verujemo, da bi bil to stvarni izhod iz položaja. Za tako rešitev tega vprašanja je sedaj že dokaj pozno. Razmere so se zelo spremenile. Predvsem pa se s tem ne rešuje tisti problem, ki je tu glavni, namreč vprašanje jugoslovansko-italijanskih odnosov. Če se vprašanje Trsta ne reši s sporazumom med Italijo in Jugoslavijo, potem bo spor okrog Trsta živel dalje in bo na eni strani onemogočal normalno življenje tega mesta, pa če bi tudi formalno bilo neodvisno, po drugi strani pa bo vnašal stalno nesigurnost v jugoslovansko-italijanske odnose in jih celo zaostril. Zato smo

re le s to razliko, da je Don Kihot poskušal prenašati to, kar je v davnihi bilo po njegovem mnenju dobro, sedanja protijugoslovanska gonja nekaterih krogov v Italiji pa poskuša prenašati prav tisto, kar je bilo v preteklosti slabo.

Pri tem pa govore nekateri ljudje v Italiji, da dela čas za njih. Toda zelo se motijo. Čas delo samo za narode, ki se bore za svobodo in neodvisnost ter za likvidacijo imperializma, pa za nič drugega. Italijanske aspiracije na našo zemljo pa vsekakor ne spadajo v to kategorijo mednarodne politične misli.

Zelo je škoda, da se demokracijski duhovi v Italiji, ki nedvomno vidijo brezizhodnost italijanske politike — grajene na imperialističnih aspiracijah do Balkana — ne morejo odtrgati iz ozračja, ki ga proizvaja ta politika. Od trenutka dalje, ko narodi Jugoslavije ne morejo in nečejo več biti izkoriščani sužnji tujih profitorjev, lahko italijanska politika samo izbira ali jih hoče imeti za prijatelje ali ne. Na nobeni drugi osnovi, razen na osnovi takšnega enakovrednega prijateljskega sodelovanja, ne morejo stoneti italijansko-jugoslovanski odnosi. Jugoslovansko-italijansko prijateljstvo pa bi bilo pomemben prispevek miru ter demokratičnemu sodelovanju in zblizanju narodov Evropskega sploha. Mi v Jugoslaviji pa vendarle verujemo, da se bodo nekoga dne v Italiji našli ljudje, ki bodo imeli duhovno smelost, da priznajo ne samo možnost ostviritve takega cilja, marveč tudi njegovo zgodovinsko neobhodnost in ki bodo za to tudi kaj storili. Mi bi želeli, da se ustvarijo ti odnosi prijateljstva. Taki odnosi pa predpostavljajo priznanje enakopravnosti in vzajemnega spoštovanja. Niti enega, niti drugega po doslej ne vidimo v italijanski politiki.

V tem sklopu gledamo tudi na vprašanje Trsta. Ne bom ponavljal predlogov, ki jih je nedavno objavil tovariš Tito. Tu smo sli mi — v interesu miru in boljših jugoslovansko-italijanskih odnosov — do skrajnih meja možnega popuščanja. Dehno bi bilo, da bi v Italiji došli, da čes na tem deistvu ničesar ne izpreminia in da bi realistično analizirali položaj.

Smo za skupno jugoslovansko-italijansko upravo v Trstu

Nekateri zahtevajo sedaj izhod v dobesednem izjavljanju mirovne pogodbe. Mi ne verujemo, da bi bil to stvarni izhod iz položaja. Za tako rešitev tega vprašanja je sedaj že dokaj pozno. Razmere so se zelo spremenile. Predvsem pa se s tem ne rešuje tisti problem, ki je tu glavni, namreč vprašanje jugoslovansko-italijanskih odnosov. Če se vprašanje Trsta ne reši s sporazumom med Italijo in Jugoslavijo, potem bo spor okrog Trsta živel dalje in bo na eni strani onemogočal normalno življenje tega mesta, pa če bi tudi formalno bilo neodvisno, po drugi strani pa bo vnašal stalno nesigurnost v jugoslovansko-italijanske odnose in jih celo zaostril. Zato smo

re le s to razliko, da je Don Kihot poskušal prenašati to, kar je v davnihi bilo po njegovem mnenju dobro, sedanja protijugoslovanska gonja nekaterih krogov v Italiji pa poskuša prenašati prav tisto, kar je bilo v preteklosti slabo.

Pri tem pa govore nekateri ljudje v Italiji, da dela čas za njih. Toda zelo se motijo. Čas delo samo za narode, ki se bore za svobodo in neodvisnost ter za likvidacijo imperializma, pa za nič drugega. Italijanske aspiracije na našo zemljo pa vsekakor ne spadajo v to kategorijo mednarodne politične misli.

Z aktivno in kolektivno borbo vseh narodov je možno preprečiti sleherno agresijo

Tovariši in tovarišice! V svetu se kažejo sedaj znamenja izvestnega popuščanja mednarodne napetosti. V Koreji so izgledi za konec vojne veliki in zelo realni kljub provokatorskemu ravnanju Sing Man Rija, ki mu mir ne gre v račun in ki bi hotel s tujimi sredstvi, ne pa po volji naroda postati gospodar vse Koreje. Ali bo ta težnja popuščanja trajnejšega značaja, in ali bo omogočila kolikor toliko trajnejšo stabilizacijo miru v svetu, bo pokazala bodočnost. V vsakem primeru pa so nasprotja v svetu danes tako velika, da ne bo lahko doseči sporazuma v najvažnejših vprašanjih, ki danes zaostrejujejo mednarodne odnose. Po drugi strani pa je bila volja narodov zoperstaviti se vsaki agresiji in braniti mir, redko kdaj v zgodovini tako močna in tako prevladujoča, kot je sedaj. Zato bi bilo zelo napako postaviti se na stališče, da je vojna konec koncev vendarle neizbežna. Nasprotno, prav razvoj povojnih mednarodnih odnosov kaže, da je možno preprečiti agresijo z aktivno in kolektivno borbo vseh narodov proti njej.

Zato smo mi čvrsto na stališču, da je treba razvijati in krejpit predvsem sistem kolektivne varnosti po Organizaciji Združenih narodov, v tem okviru pa tudi obrambno regionalno sodelovanje narodov zaradi okrejitve varnosti v tem ali onem delu sveta. V tem smislu smo delali za osvajanje balkanskega pakta in postali njegov član zavedajoč se, da lahko mnogo prispeva k utrditvi miru na Balkanu in v vzhodnem Sredozemlju sploh. Ze doseženi rezultati so pokazali, da so bili naši upi upravičeni. Balkanski pakt je postal solidna in realna sila v obrambi pred agresijo in v njenem preprečevanju. Ni dvoma, da bo lahko v bodočnosti to svojo vlogo odigral še uspešneje. Zato je naše mnenje, da je treba sodelovanje treh držav, članic tega pakta, vsestransko nadalje razvijati, kar bo predvsem krijpilo njihovo lastno silo in njihovo mednarodno vlogo v borbi proti agresiji, bo pa tudi močna in realna opora vsem drugim narodom, ki se bore za okrepitev miru.

Kar se na drugi strani tiče Atlantskega pakta, smatramo, da je s to razliko, da je Don Kihot poskušal prenašati to, kar je v davnihi bilo po njegovem mnenju dobro, sedanja protijugoslovanska gonja nekaterih krogov v Italiji pa poskuša prenašati prav tisto, kar je bilo v preteklosti slabo.

Pri tem pa govore nekateri ljudje v Italiji, da dela čas za njih. Toda zelo se motijo. Čas delo samo za narode, ki se bore za svobodo in neodvisnost ter za likvidacijo imperializma, pa za nič drugega. Italijanske aspiracije na našo zemljo pa vsekakor ne spadajo v to kategorijo mednarodne politične misli.

Zelo je škoda, da se demokracijski duhovi v Italiji, ki nedvomno vidijo brezizhodnost italijanske politike — grajene na imperialističnih aspiracijah do Balkana — ne morejo odtrgati iz ozračja, ki ga proizvaja ta politika. Od trenutka dalje, ko narodi Jugoslavije ne morejo in nečejo več biti izkoriščani sužnji tujih profitorjev, lahko italijanska politika samo izbira ali jih hoče imeti za prijatelje ali ne. Na nobeni drugi osnovi, razen na osnovi takšnega enakovrednega prijateljskega sodelovanja, ne morejo stoneti italijansko-jugoslovanski odnosi. Jugoslovansko-italijansko prijateljstvo pa bi bilo pomemben prispevek miru ter demokratičnemu sodelovanju in zblizanju narodov Evropskega sploha. Mi v Jugoslaviji pa vendarle verujemo, da se bodo nekoga dne v Italiji našli ljudje, ki bodo imeli duhovno smelost, da priznajo ne samo možnost ostviritve takega cilja, marveč tudi njegovo zgodovinsko neobhodnost in ki bodo za to tudi kaj storili. Mi bi želeli, da se ustvarijo ti odnosi prijateljstva. Taki odnosi pa predpostavljajo priznanje enakopravnosti in vzajemnega spoštovanja. Niti enega, niti drugega po doslej ne vidimo v italijanski politiki.

V tem sklopu gledamo tudi na vprašanje Trsta. Ne bom ponavljal predlogov, ki jih je nedavno objavil tovariš Tito. Tu smo sli mi — v interesu miru in boljših jugoslovansko-italijanskih odnosov — do skrajnih meja možnega popuščanja. Dehno bi bilo, da bi v Italiji došli, da čes na tem deistvu ničesar ne izpreminia in da bi realistično analizirali položaj.

Smo za skupno jugoslovansko-italijansko upravo v Trstu

Nekateri zahtevajo sedaj izhod v dobesednem izjavljanju mirovne pogodbe. Mi ne verujemo, da bi bil to stvarni izhod iz položaja. Za tako rešitev tega vprašanja je sedaj že dokaj pozno. Razmere so se zelo spremenile. Predvsem pa se s tem ne rešuje tisti problem, ki je tu glavni, namreč vprašanje jugoslovansko-italijanskih odnosov. Če se vprašanje Trsta ne reši s sporazumom med Italijo in Jugoslavijo, potem bo spor okrog Trsta živel dalje in bo na eni strani onemogočal normalno življenje tega mesta, pa če bi tudi formalno bilo neodvisno, po drugi strani pa bo vnašal stalno nesigurnost v jugoslovansko-italijanske odnose in jih celo zaostril. Zato smo

re le s to razliko, da je Don Kihot poskušal prenašati to, kar je v davnihi bilo po njegovem mnenju dobro, sedanja protijugoslovanska gonja nekaterih krogov v Italiji pa poskuša prenašati prav tisto, kar je bilo v preteklosti slabo.

Pri tem pa govore nekateri ljudje v Italiji, da dela čas za njih. Toda zelo se motijo. Čas delo samo za narode, ki se bore za svobodo in neodvisnost ter za likvidacijo imperializ

Ta prizor pred našim uredništvom je bil sinoči ob 19.20 ure, ko je nastropno čakalo množica — onih, ki so bili v uredništvu, fotograf ali ustregni svetilnik — izvedla iz naših posebnih objav, da je v Osijeku zmagal Odred.

Drugo dejanje štiridejanke »Proleter—Odred—Borac« — ta vrstni red še ni dokončen — je pa včeraj dobil nekoliko bolj dokončne in za Ljubljano bolj razveseljujoče oblike — ali z drugimi besedami II. kolo tekem za vstop v I. zvezno ligo v zabodni skupini, ki je bilo včeraj omejeno samo na to tekmo, ker je bila druga med Rabotničkim in Budućnostjo v Skopju preložena na jutri, je imelo za prizorišče daljni Osijek. Za prireditev je vladalo v obeh taborih skoraj mrzlično zanimanje — v Ljubljani in pred našim uredništvom smo bili tega priče na lastne oči in ušesa — saj je šlo to pot za prestižni nastop Odreda na igrišču, kjer je moral do sedaj pustiti že marsikatero dragoceno točko.

Po neodločenem izidu prvega polčasa, ki smo ga stegnili najbolj radovednim prijateljem našega vodilnega nogometnega kluba sporočiti s posebnimi afitami v najbližji okolici naše hiše, je prišla po naslednjih 45 minutah malone senzacionalna vest, da je ljubljanska enajstorka — dobila na osiješkem terenu obe točki. Podrobnosti o poteku tega — lahko bi rekli usodnega — dogodka za živahnost in privlačnost cele prihodnje nogometne sezone v Ljubljani in ne nazadnje v vsej Sloveniji, boste brali v poročilu našega dopisnika. Za prvo silo pa bo situacija najbolj razbistrila razpredelnica, kakršna je nastala po sedaj odigranih obeh kolih v tej skupini: in je objavljena na drugem mestu.

Bitka za vstop po teh dveh kolih seveda še ni končana ali celo dobljena. Dokončno bo kocka padla v nedeljo 2. avgusta in do tedaj je razpoložljivih za vse tri enajstorce še 8 točk. Delili jih bodo: prihodnje nedeljo v Banjaluki med Borcem in Proleterjem itd.

Velika tekma za sloves Odreda

Gole so dali Hacler, Brezar, Belcer za Odred ter Rupnik ter Vekič za Proleterja — Vratar Arsič v II. polčasu ubranil kazenski strel!

Osijek, 5. julija. Danes je bilo pred 7000 gledalci odigrana dolgo pričakovana kvalifikacijska tekma za vstop v I. zvezno ligo med ljubljanskim Odredom in domačim Proleterjem. Sodniška ekipa z glavnim sodnikom Nedeljkovskim iz Skopja je opravila svoj posel z avtoriteto in zelo dobro. To je bila velika tekma, ki je bila tudi odigrana v primernem slogu in si je z njo ljubljanska enajstorka popravila glas in tudi pozicijo med tekmeči z: najboljša mesta med izbranimi enajstorkami v državi.

NEKAJ O POTEKU

Igra se je začela z običajno nervozno, ki se je nekaj časa držala obeh moštev. Obe enajstorki sta začeli vendarle lepo in hitro ter se kolikor toliko preudarno, pozneje pa se je premoč enih ali drugih nagibala zdaj na stran favoritov, zdaj na stran na videzno slabših. Po začetnem udarcu Odreda je Pro-

leter poskušal dobiti prvo besedo in uprizoril nekaj napadov na Odredovo stran ter si tako priboril tudi premoč na terenu, vendar je ni mogel izraziti v številkah. Gostje, ki so se očito prej pomirili od domačinov, so uspešno odbijali vse poskuse in polagoma začeli uvajati tudi napade na nasprotno stran. Ze v sedmi minuti jim je iz take situacije uspel zgoditek, ki ga je dosegel Hacler. Tik pred tem je bil Odred že tudi na tem, da bi bil dosegel gol, vendar je sodnik zaradi offsidea prekinil igro. Proleter je na prvi zgoditek gostov odgovoril z nekaj silovitimi napadi, pri čemer se je uveljavila posebno leva stran napadalne vrste, toda te akcije so šle v nič ob odlični

ODRED IGRA Z 10 IGRALCI

Za drugo polovico tekme je Odred nastopil oslabljen in samo z desetimi igralci, ker se je njegovemu najboljšemu branilcu Bergincu pojavila spet stara poškodba, tako da ni bil sposoben sodelovati v igri.

Kvalifikacije za II. ligo

TEKSTILAC : ZELJEZNIKAR 1:2
NAPREDAK : RABOTNIK 1:1
LOVCEN : MACVA 0:2

KRYODAJALCI

V tekocem tednu bodo odzemi kroji o Ljubljani o torkih, in sicer samo za dajalce, ki žele dati kri brezplačno. — Prijane od 7. do 9. ure. Ostale dni je transfuzijska ekipa izven Ljubljane. Na dan prijane ne zajtrkuje mastnih jedi (tudi mleka ali mlečne kane ne — lahko kruh, črna kava ali čaj).

VREMENSKA NAPOVED ZA PONEDELJEK

Po jutranji megli po kotlinah mešanice se oblačno vreme s krajevnimi plohami, predvsem v popoldanskih urah. Temperatura se bistveno ne bo spreminila.

Sporočamo žalostno vest, da je po težki bolezni umrl skrbni in nenačeljavni mož, atek, brat in stric FRANC ANŽUR. Pogreb dragoga pokojnika bo v torek 7. t. m. ob 16. uri iz hiše žalosti v Zalogu na pokopališču v Polje. Globoko žalujeta žena Polonica in hčerka Ivanka z mojem ter ostalo sorodstvo.

Njegovo mesto je zasedel Zumber, Zumberjevo pa Hacler, tako da so Odredov napad vseh teh 45 minut setavljal samo štirje igralci. Kljub tej vrzeli pa so gostje začeli takoj ofenzivo, ki jim je vrgla že v tretji minuti naslednji gol in jih spet povedla, tako da so spet prišli v vodstvo. Strelec je bil Brezar, ki se je iz skoraj čisto nevarnega napada v hipu sam znašel pred vratarjem in spremenil pošast žogo mimo njega v mrežo. Odred je ostal še naprej v premoči in uprizoril še niz nevarnih napadov, med katerimi je bilo nekaj sto odstotnih priložnosti za doseg gola. Domači so se le omejevali na začasne poteze naprej, pri čemer je Rupnik v deveti mi-

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik	2	0	0	2	0:10	0

VZHODNA SKUPINA

Mačva	2	2	0	0	5:2	4
Ločen	2	1	0	1	1:2	2
Rabotnik	2	0	1	1	3:4	1
Napredak	2	0	1	1	1:2	1

ZAHODNA SKUPINA

Sibenik	2	2	0	0	9:0	4
Zeljeznikar	2	2	0	0	5:1	4
Tekstilac	2	0	0	2	1:4	0
Branik						